

[Jørgen Jørgensen.]

ser hen til, hvad engelske Blade i disse Dage har skrevet, tror jeg, at det ærede Medlem skal give denne Tale om landbrugsfjendtlig Politik en anden Adresse end Partierne her i Rigsdagen. Det eneste, der kan trøste i den Situation, er, at de Folkovre i England, der følger Begivenhederne her i Landet, har saa meget Kendskab til Forholdene her, at de ved, at de Trusler, som det ærede Medlem og hans Fæller fremsætter over for Eksporten til England, kun har Tilslutning fra et meget ringe Tal af Landbrugere i dette Land.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen vilde sige, at han i 1933 havde undladt at stemme for Forslaget om Rentelettelse, fordi der ikke var nogen Rentelettelse i det Forslag. Det ærede Medlem slipper ikke saa let uden om, hvad han har foretaget sig i disse Aar. I Forslaget i September 1933 var der foruden dette, at man ved Konvertering kunde bringe Renten ned fra 5—4½ pCt. til 4 pCt. og ved denne Konvertering give Mulighed for Nedsættelse af Gælden, et direkte Rentetilskud paa op til 1 pCt. for de Ejendommes Vedkommende, paa hvilke der skyldtes over Halvdelen af Ejendommens Værdi. Det ærede Medlem begrundede ikke en Gang sin Stilling med, at Rentelettelsen var for ringe. Det ærede Medlem følte sig i dette Spørgsmaal repræsenteret af Venstres Formand, der erklærede, at den Lov var for vidtgaaende, og derfor kunde Venstre ikke stemme for den. Det ærede Medlem listede uden om Ansvaret i 1933, stemte imod, dengang der forelaa Mulighed for, at Landbrugets Gæld kunde blive lettet. Det ærede Medlem stemte endvidere imod Gældsudvalgets Forslag i 1934. Altsaa hver Gang der her paa Rigsdagen har foreligget praktisk Mulighed for at lette Landbrugets Gældsbyrde, har det ærede Medlem holdt sig beskedent tilbage. Jeg tror derfor, det ærede Medlem skal være noget varsom med at optræde som Landbrugets særlige Talsmand. Det ærede Medlems Indsats i Rigsdagen i de Aar, han har været her, har ikke kunnet gavne den danske Bonde. Det ærede Medlem har jo ikke været i Stand til over for de Forslag, der har foreligget, at møde med andre Forslag, der kunde hjælpe de Folk i det danske Landbrug, der var vanskeligt

stillede. Det ærede Medlem har bagefter kunnet erkende, at han maaske skulde have støttet den Rentepolitik, vi har ført, men hver Gang de reelle Forslag forelaa, har det ærede Medlem stemt imod dem. Nu taler det ærede Medlem om Virkninger af Sociallovene, de Sociallove, som det ærede Medlem selv har stemt for. Det ærede Medlem taler ogsaa om Kronestigningen i 1925, som det ærede Medlem formodentlig dengang var stemt for. Det ærede Medlems Kritik rammer ham selv og den Politik, han har ført indtil denne Dag, omtrent hver Gang han oplukker sin Mund.

Det ærede Medlems Udtalelse om vor Valuta og Landbrugets Forhold til den Valutapolitik, der føres, viser endnu klarere, at det ærede Medlem kun har eet Formaal, og det er at vildlede den danske Bondebefolkning om Forholdene her i Landet. Den Valuta, som Landbruget faar hjem, raader Landbruget selv over. Landbruget bestemmer selv, hvad deres Penge skal anvendes til. Naar det ærede Medlem taler om, at Valutaen, der kommer hjem, handles til helt andre Priser end Noteringen, saa siger jeg: det gør Valutaen ikke for alle de Grupper af Varers Vedkommende, som betyder noget her i Landet. Naar en Importør har faaet Tilladelse til at importere Varer her til Landet, saa kan denne Importør i enhver Bank faa den Valuta, han har Brug for, til den Kurs, der noteres, 22,40, og saa gaar han naturligvis ikke andre Steder hen og betaler en højere Pris. Der er kun eet Omraade, hvor der kan være Tale om, at Importretten kan give Mulighed for en øget Fortjeneste, og det er paa de Felter, hvor Varemængden er begrænset, men disse Varegrupper er af saa ringe Omfang, at de ingen praktisk Betydning har i Omsætningen, og den Begrænsning, som kan begrunde en Prisstigning gennem Valutaattesternes Pris, rammer ikke i særlig Grad Landbruget; den falder paa visse Varer som Kaffe og enkelte Luksusvarer, som hele Befolkningen maa betale, og den giver ikke noget som helst særligt Grundlag for at sige, at der ikke betaales Landbruget her i Landet den Pris for Sterling, som Sterling er værd.

Naar det ærede Medlem fremsætter den Paastand, som han formodentlig har lært af Venstre, at Valutaordningen med-